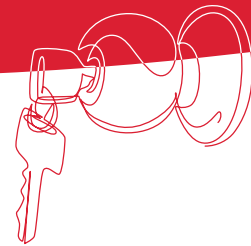

“IK WEET NIET EENS WAAR IK VOLGENDE WEEK WOON”

SAMENVATTING

Kinderen met problemen thuis hebben stabiliteit nodig, zeker als de problemen zo erg zijn dat ze uit huis worden geplaatst. Dit onderzoek laat zien dat kinderen in de residentiële jeugdzorg te vaak een vaste woonplek en een helder toekomstperspectief missen. In onze steekproef verhuist **75%** van de kinderen van plek naar plek. Kinderen die doorverplaatst worden, maken dat **gemiddeld vier keer mee**. Een derde van hen heeft weleens een paar uur of een dag van tevoren gehoord dat ze moesten verhuizen. **42%** weet niet waar ze over een jaar wonen. Die onzekerheid is schadelijk voor hen. De instabiliteit moet aangepakt worden, daarom moeten we het wonen in de residentiële jeugdzorg opnieuw inrichten.

INLEIDING

In 2019 beloofde de minister van VWS inzichtelijk te maken hoe vaak kinderen in de jeugdzorg worden doorgeplaatst: “Elke verhuizing is er een te veel.”¹ Landelijke cijfers zijn er na drie jaar nog niet. Het onderwerp blijft urgent, want kinderen in de jeugdzorg hebben een grote behoefte aan stabiliteit. Het is de verantwoordelijkheid van de overheid om die te bieden, zeker als het gaat om kinderen die uit huis zijn geplaatst. Een gebrek aan vastigheid en duidelijkheid is schadelijk voor kinderen. Van kinderen die uit huis geplaatst zijn, en die weinig stabiliteit hebben (bijvoorbeeld doordat ze meermaals doorverhuizen), weten we dat ze:

- het minder goed doen op school;²
- vaker contact verliezen met mensen die belangrijk voor ze zijn, zoals (pleeg)familie, vriendjes en leraren;³
- zich eerder ongewenst voelen;⁴
- anderen minder makkelijk vertrouwen³ en zich minder makkelijk hechten aan mensen;⁵
- vaker gedragsproblemen hebben.⁶

Wat is precies een doorverhuizing?

Een doorverhuizing is een verplaatsing binnen jeugdzorg met verblijf. Een verhuizing naar bijvoorbeeld een pleeggezin telt mee, een tijdelijk verblijf op een crisisplek ook. De uithuisplaatsing zelf telt niet mee.

Ondanks de negatieve gevolgen, komen doorplaatsingen in de residentiële jeugdhulp regelmatig voor. Dat komt deels doordat ons jeugdzorgsysteem erop is ingericht. Leeftijd en levensfase zijn criteria om te bepalen of een woonvoorziening past bij een kind. Zo verhuizen jongeren door als ze zelfstandiger worden, of als ze ouder zijn dan hun groepsgenoten.

Soms krijgen kinderen behandeling op een groep. Als die behandeling erop zit, moeten ze naar een andere woonplek. Daarnaast worden kinderen vaak met spoed uit huis geplaatst en gaan ze naar een crisisplek, voordat er een plek is gevonden voor de lange termijn. Voor passende plekken zijn lange wachttijden. Doorplaatsingen worden ook veroorzaakt doordat er iets misgaat met het kind op de woonplek, bijvoorbeeld omdat een kind intensievere zorg nodig heeft dan daar geboden wordt. Het nare is dat het steeds moeilijker wordt om een geschikte en blijvende plek voor een kind te vinden, omdat het doorverhuizen kan zorgen voor (extra) psychische en gedragsproblemen. Hoe vaak een kind in het verleden al is doorverhuisd, is dan ook een belangrijke voorspeller van doorverhuizingen in de toekomst.^{2,5} Met elke doorverhuizing wordt het toekomstperspectief van een kind dan ook onzekerder.

ONDERZOEKSVRAAG

Hoe vaak kinderen moeten doorverhuizen, zien we als een van de belangrijkste kwaliteitscriteria van residentiële jeugdzorg. Het gaat beter met kinderen als ze een stabiele woonsituatie hebben. Maar er bestaan geen cijfers of registraties van het aantal doorplaatsingen in Nederland.

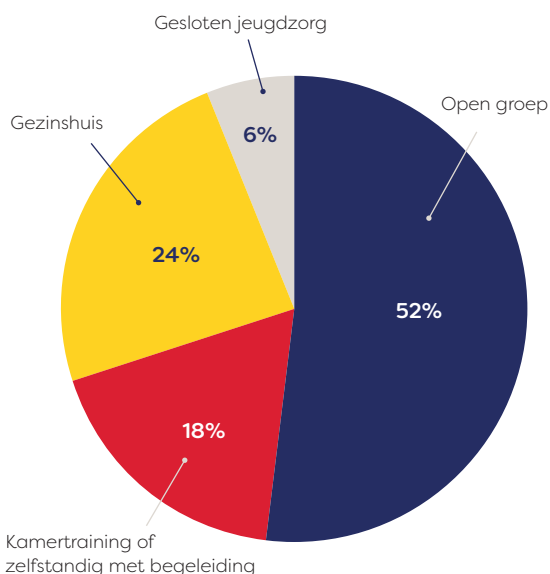
Met dit onderzoek willen we een indruk krijgen van de stabiliteit die kinderen ervaren in residentiële jeugdzorg. Hoe vaak komt doorverhuizen voor? Wat doet (in)stabiliteit met een kind? En hoe zeker is een kind van zijn woonplek in de toekomst?

OVER DIT ONDERZOEK

STEEKPROEF

Aan dit onderzoek deden 118 kinderen mee. Op het moment van het invullen van de vragenlijst zijn zij tussen de 7 en 21 jaar oud (gemiddeld 15 jaar). Iets meer dan de helft is een meisje (52%), iets minder dan de helft jongen (44%). Vier kinderen identificeren zich niet als een van die twee en één iemand wil er liever niets over zeggen. Alle kinderen wonen in de residentiële jeugdzorg: op een groep (dat kan ook een kleinschalige groep zijn), een gezinshuis, een kamertrainingscentrum of zelfstandig met begeleiding. 52% van de kinderen die meededen aan dit onderzoek woont op een open groep. 18% woont in een kamertrainingscentrum of zelfstandig onder begeleiding en een klein deel woont in een instelling voor gesloten jeugdzorg (6%). Ten slotte woont 24% in een gezinshuis.

Woonsituatie

WERVING

We hebben data verzameld met een gelegenheidssteekproef en bereikten kinderen via hun hulpverleners. Per mail benaderden we ruim zeshonderd hulpverleners die werken met kinderen in de residentiële jeugdhulp. Deze hulpverleners kenden we, omdat ze eerder deelnamen aan (kinder-)activiteiten van Het Vergeten Kind. We plaatsten ook een openbaar bericht op LinkedIn, waar ze zich konden melden. We vroegen hen om vragenlijsten af te nemen bij kinderen waarmee ze werken. In totaal deden 47 hulpverleners dat. Ze werken bijvoorbeeld als groepsleider, gezinshuisouder, ambulante begeleider of jeugdbeschermer.

REPRESENTATIVITEIT

De hulpverleners die meededen aan dit onderzoek zijn bij ons bekend. Mogelijk zorgt dit voor bias. Om dat voorkomen hebben we met verschillende factoren gestuurd op representativiteit. De kinderen in deze steekproef wonen door het hele land, bij tientallen verschillende zorginstellingen, van zowel kleine als grote aanbieders. De verdeling naar type woonplek in onze steekproef (groepen, gesloten voorziening, gezinshuis) lijkt op die in de gehele populatie.

VRAGENLIJST

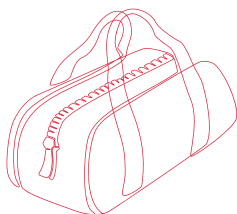
Hulpverleners kregen vooraf een instructie over het afnemen van de vragenlijst. Daarin vroegen wij hen onder andere om samen met het kind het aantal doorverhuizingen te tellen en het kind uit te leggen dat alle antwoorden anoniem worden verwerkt. De vragenlijst (zie bijlage) bestond uit achttien vragen en het invullen ervan nam 5 tot 10 minuten in beslag. De data zijn verzameld in februari, maart en april.

RESULTATEN

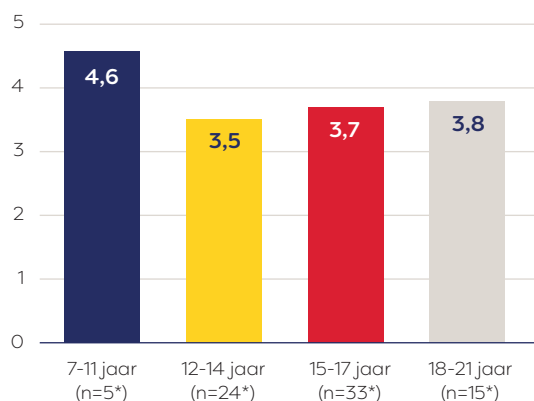
Hoeveel stabiliteit ervaren kinderen in de residentiële jeugdzorg? Om daarachter te komen, vroegen we hen naar twee hoofdthema's: 1) hun verleden: zijn ze al eens doorverhuisd en hoe was dat voor hen? 2) hun toekomst: weten ze wat hun toekomstperspectief is met betrekking tot wonen?

DOORVERHUIZEN

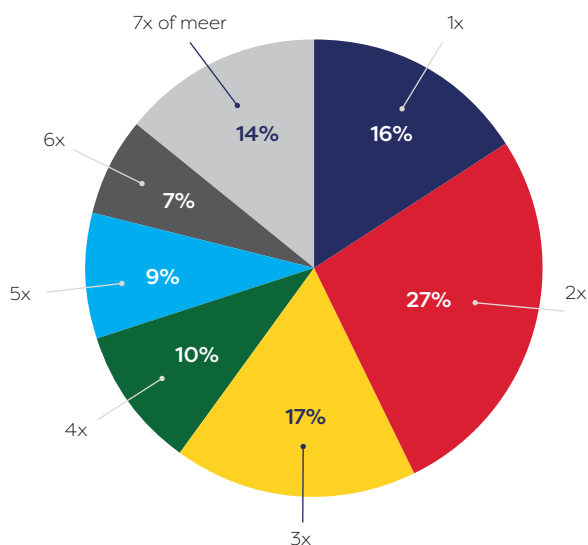
Een kwart van de kinderen in dit onderzoek is sinds hun uithuisplaatsing niet gewisseld van woonplek. Het overgrote deel, driekwart (**75%**), van de kinderen heeft wél op verschillende plekken gewoond in de jeugdzorg.

Gemiddeld aantal doorverhuizingen (naar leeftijd)

Hoe vaak ben je doorverhuisd?

Kinderen die verhuizen, maken gemiddeld **vier doorplaatsingen** mee. Dat betekent dat ze sinds hun uithuisplaatsing op vijf verschillende plekken hebben gewoond. De trajecten van kinderen zijn heel verschillend: er zijn uitschieters naar boven, een enkeling is al tien keer of vaker doorverhuisd, maar er zijn ook kinderen die maar één keer zijn doorverhuisd.

Duidelijkheid

Doorverhuizingen komen voor kinderen vaak plotseling. **Een derde** van de kinderen die wij spraken, heeft meegemaakt dat ze pas een dag van tevoren, of zelfs maar een paar uur voor hun vertrek, van de verhuizing hoorden. Nog eens **29%** maakte mee dat ze dat een paar dagen tot een

* Het aantal respondenten telt hier niet op tot 118, want deze cijfers gaan alleen over kinderen die zijn doorverhuisd. Bovendien hebben we van 12 kinderen het aantal doorverhuizingen niet meegenomen voor het gemiddelde, omdat we twijfelen aan de juistheid van hun antwoorden. Deze kinderen vertelden bijvoorbeeld dat ze één keer waren doorverhuisd, maar later ook dat ze op vier verschillende plekken hebben gewoond.

week van tevoren wisten. Hulpverleners kunnen zo hun redenen hebben om het laat te vertellen (bijvoorbeeld ten behoeve van de rust op de groep), of wisten het misschien zelf ook niet eerder.

Sommige kinderen vonden het niet zo erg om pas laat op de hoogte gesteld te worden, maar veel vonden het naar. Bijvoorbeeld omdat ze geen afscheid konden nemen. Sommigen vonden het eng en schrokken ervan.

“Heel erg naar, ik moest snel schakelen en alles inpakken en weer achter me laten.” - Fay van 17 jaar, is vier keer doorverhuisd

Voor 40% van de kinderen was het altijd duidelijk waarom ze moesten doorverhuizen. Voor 60% nooit, of niet elke keer.

Effect

Doorverhuizen is voor veel kinderen een negatieve ervaring. Sommigen vertellen bijvoorbeeld dat het lastig is om te moeten wennen en zich aan te passen aan de manier van werken en regels op de nieuwe woonplek. Het doorverhuizen kan ook effect hebben op hun welzijn: sommigen vertellen dat ze door het verhuizen sneller boos of agressief worden, of bang zijn en paniekaanvallen hebben. Andere kinderen worden onzeker van het doorverhuizen en vinden het lastiger om mensen te vertrouwen.

“Door het verhuizen geloof ik niet dat ik hier blijf wonen, ook al woon ik hier al zeven jaar.” - Lotte van 12 jaar, is elf keer doorverhuisd

“Ik voelde me alleen en in de steek gelaten.” - Dounia van 19 jaar, is zeven keer doorverhuisd

“Het maakte mij meer boos en ik heb meer schijt aan alles gekregen.” - Robin van 15 jaar, is vijf keer doorverhuisd

“Ik ben niet goed genoeg.” - Vince van 19 jaar, is zes keer doorverhuisd

Een kleinere groep kinderen vindt het doorverhuizen niet zo erg en beschrijft dat het voor hen normaal is (geworden).

Tegelijkertijd is een groep kinderen blij dat ze zijn doorverhuisd, omdat ze de plek waar ze nu wonen fijn(er) vinden dan de woonplek hiervoor. Bij het interpreteren van de resultaten zien we dat niet zo

zeer als een effect van de verplaatsing zelf. Het was waarschijnlijk prettiger geweest als deze kinderen meteen op de goede plek terecht waren gekomen.

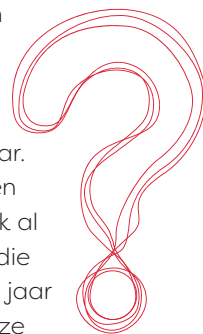
“Ik vind het leuk, in het vorige gezinshuis was ik niet blij.” - Iris van 12 jaar, is twee keer doorverhuisd

Is vier keer verhuizen veel of weinig?

Er zijn geen cijfers bekend over hoe vaak uit huis geplaatste kinderen in Nederland doorverhuizen, want dat wordt niet systematisch en centraal geregistreerd. In 2020 deden we een onderzoek onder negentig uit huis geplaatste kinderen. Kinderen die waren doorverhuisd, bleken dat toen gemiddeld zes keer te hebben meegemaakt. In deze steekproef is het gemiddelde vier keer. Gaat het dus beter in de jeugdzorg? De steekproef is nu en was toen te klein om dat aan te tonen. We weten het niet. Een gemiddelde van vier doorplaatsingen betekent in ieder geval dat doorverhuizen nog vaak voorkomt. Ook is het percentage kinderen dat doorverhuist in deze steekproef bijna gelijk aan dat in 2020 (respectievelijk 75% en 77%).

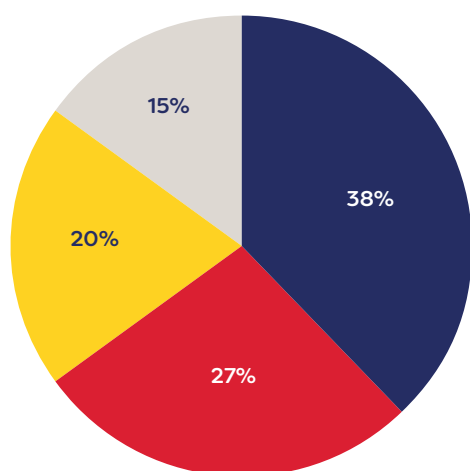
TOEKOMSTPERSPECTIEF

De kinderen die wij spraken, zijn gemiddeld 15 jaar oud. Waarschijnlijk zal een groot deel van hen nog een poos in de residentiële jeugdzorg blijven wonen. We vroegen kinderen dan ook naar hun toekomstperspectief: weten ze waar ze over een jaar wonen? **47%** van hen gaat binnen een jaar verhuizen. Voor hen is het doorverplaatsen nog niet klaar. 15% weet het niet zeker. Dat je misschien gaat verhuizen, betekent niet dat je ook al weet waarheen. **42%** van de kinderen die wij spraken, weet niet waar ze over een jaar wonen. **59%** van de kinderen zegt dat ze zelf meebepalen over hun toekomstige woonplek.

Vooraf kinderen die op een groep wonen, of in een kamertrainingscentrum, weten vaak niet waar ze volgend jaar wonen (resp. 42% en 55%). Voor kinderen in gezinshuizen speelt dat in vergelijking minder vaak (19%). De meeste kinderen in gezinshuizen weten dat ze minstens voor een jaar in het gezinshuis kunnen blijven (64%).

Weet je waar je over een jaar woont?

- Ja, op dezelfde plek als nu
- Nee, ik ga verhuizen, maar ik weet niet waarheen
- Ja, ik ga verhuizen en ik weet al waarheen
- Nee, ik weet nog niet of ik hier kan blijven

Voor de kinderen die niet weten waar ze over een jaar wonen, is dat regelmatig lastig. Iets meer dan de helft van hen wordt daar onzeker van. Het kan ze tegenhouden om op hun huidige plek iets op te bouwen, ze staan in een soort pauzestand. Ze geven zich bijvoorbeeld minder snel op voor een opleiding of een sportclub, of wachten met een baantje in de buurt te zoeken.

“Eigenlijk heel vervelend, want ik wil het gewoon zeker weten als ik naar een ander plekje ga, zodat mijn hoofd niet vol zit met de vraag waar ik hierna naartoe ga.” - Isa van 12 jaar, nog nooit doorverhuisd

“Ik weet überhaupt niet waar ik volgende week woon. Over een jaar woon ik sowieso niet meer hier, maar verder is het onduidelijk. Ik vind dat heel moeilijk. Ik vind het fijn om vooruit te kunnen kijken, om me ergens in de toekomst naartoe te kunnen trekken. Dat ik weet: nu is het even moeilijk, maar dan gaat dit en dit gebeuren en komt het wel goed.” - Sam van 18 jaar, drie keer doorverhuisd

Kinderen die wél weten dat ze op hun huidige plek kunnen blijven wonen, vinden dat vaak positief. Ze vinden het fijn om die zekerheid te hebben, dat geeft rust.

“Heel normaal en ook wel fijn. Het is een vaste plek en ik hoef me geen zorgen te maken of zo.” - Emma van 16 jaar, is één keer doorverhuisd

We vroegen kinderen ook waar ze over vijf jaar zouden willen wonen. De antwoorden daarop zijn verschillend per leeftijd, maar de meeste kinderen geven een van deze drie antwoorden: bij hun eigen familie, op dezelfde plek waar ze nu wonen of op zichzelf, in een eigen huis of appartement. Eigenlijk zijn ze allemaal op zoek naar een stabiele thuissituatie.

EN NU?

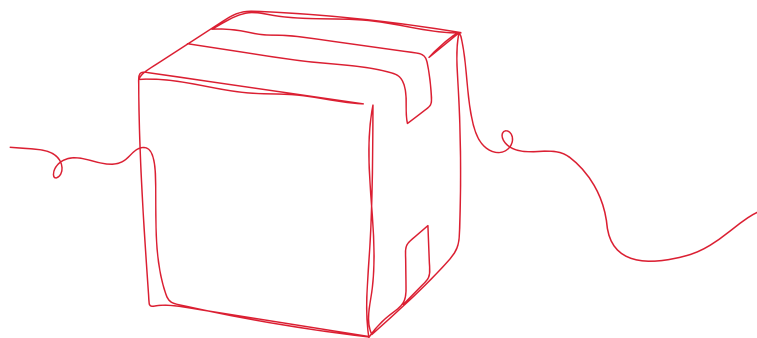
Dit onderzoek maakt duidelijk dat kinderen in de residentiële jeugdzorg opgroeien met te veel instabiliteit. Doorverhuizen komt te vaak voor. We zien dat elke verhuizing, of het nu de eerste, vierde of elfde keer is, veel onrust met zich meebrengt. Vaak horen kinderen kort van tevoren dat ze moeten verhuizen. Dit zorgt ervoor dat zij continu alert blijven op een mogelijke doorplaatsing. Terwijl kinderen zich op deze leeftijd bezig moeten houden met activiteiten op een sportclub of het vinden van een opleiding of een bijbaantje. Voor veel kinderen in de jeugdzorg zit het doorverhuizen er nog niet op. Zij weten al dat zij binnenkort naar een andere woonplek moeten. Zolang kinderen worden rondgepompt in het systeem en geen stabiele plek hebben, kunnen zij niet met vertrouwen naar hun toekomst kijken. Wat moet er anders?

SYSTEMATISCH MONITOREN

We moeten doorverhuizingen landelijk monitoren. Doorverhuizingen zijn, net als (een gebrek aan) toekomstperspectief, belangrijke graadmeters van hoe goed we zorgen voor uit huis geplaatste kinderen. Om de zorg te verbeteren, moeten we inzicht hebben in de grootte van het probleem. We weten dat sommige initiatieven erin slagen om kinderen niet meer door te plaatsen. Zij kijken naar wat het kind nodig heeft en bieden die zorg zo lang als nodig is. Tegelijkertijd weten we niet op welke schaal dit gebeurt. Pas als we weten waar het goed gaat en waar niet, kunnen we gericht werken aan verbetering en leren van succesvolle initiatieven.

RESIDENTIËLE JEUGDZORG HERVORMEN

De residentiële jeugdzorg is nu zo georganiseerd dat het problemen als doorverhuizingen en een gebrek aan toekomstperspectief in de hand werkt. De problemen zijn zo groot en onderling zo verbonden, dat we nodig het systeem als geheel moeten verbeteren. Het Vergeten Kind pleit ervoor om op een

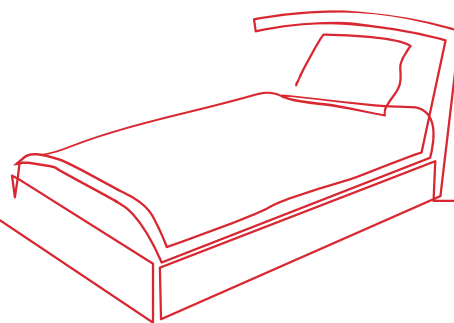

andere manier naar jeugdhulp met verblijf te kijken.⁷ Hervormingen maken het makkelijker om stabiele plaatsingen en toekomstperspectief te realiseren.

- **Wonen en behandelen scheiden.** Maak strikter onderscheid tussen wonen (woonzorg) en opname in behandelcentra. Elk kind heeft na uithuisplaatsing recht op een stabiele en veilige woonplek binnen de 'woonzorg'. Dit kan een pleeggezin, gezinshuis of wonen in een kleinschalige groep zijn. Hier blijven kinderen wonen zolang het nodig is. Is tijdelijk opname voor behandeling noodzakelijk, dan kan dat in behandelcentra, maar keren kinderen na opname terug naar hun pleeggezin, gezinshuis of kleinschalige woonvoorziening. Hun slaapkamer blijft intact en, belangrijker nog, de relatie met de (professionele) opvoeders op de woonplek duurt voort.
- **Verticaal wonen.** Koppel woonzorg niet aan ontwikkelingsfase of leeftijd, maar organiseer het zoals in het gewone leven. Kinderen die op een groep wonen, worden op een bepaald moment als te oud voor de groep gezien en zouden dan toe zijn aan een volgende stap. Terwijl in een gewone gezinssituatie groeien naar zelfstandigheid onderdeel is van het opvoeden.
- **Beschikbaarheidsfinanciering.** De manier waarop jeugdhulp nu bekostigd wordt, werkt instabiliteit in de hand. De kwaliteit van zorg gaat er enorm op vooruit als gemeenten betalen voor

residentiële jeugdhulp als belangrijke voorziening: geen complexe etmaal- en dagtarieven op basis van ‘beslapen bed’, maar beschikbaarheidsfinanciering. Dan is er ruimte voor vaste contracten voor hulpverleners. Vaste gezichten helpen om breakdowns en doorplaatsingen te voorkomen. Daarnaast kan een gezinshuis met beschikbaarheidsfinanciering een vangnet blijven voor een kind dat weer thuis gaat wonen bij z’n ouder(s), zonder dat de gezinshuisouders moet inleveren in salaris. Mocht het thuis niet lukken, dan kan het kind weer terug, in plaats van naar een nieuwe plek te moeten. Dit is niet alleen voor kinderen en hun familie fijn, maar maakt ook het werk van hulpverleners een stuk leuker. Met beschikbaarheidsfinanciering kan de energie van beleidsmakers naar de primaire taken: het helpen verbeteren en transformeren van de daadwerkelijke hulp aan kinderen en jongeren.

BRONNEN

- ¹ Nieuwsbericht 'Petitie overhandiging: Nederland wil dat het onnodig doorverhuizen stopt' (<https://www.hetvergetenkind.nl/actueel/104/petitie-overhandiging>)
- ² Zie bijv. Konijn, C., Admiraal, S., Baart, J., van Rooij, F., Stams, G.J., Colonnaesi, C., Lindauer, R., & Assink, M. (2019). Foster care placement instability: A meta-analytic review. *Children and Youth Services Review*, 96, 483-499.
- ³ Zie bijv. Chambers, R.M., Crutchfield, R.M., Willis, T.Y., Cuza, H.A., Otero, A., Goddu Harper, S.G., & Carmichael, H. (2018). "It's just not right to move a kid that many times:" A qualitative study of how foster care alumni perceive placement moves. *Children and Youth Services Review*, 86, 76-83.
- ⁴ Zie bijv. Mishra, A.A., Schwab-Reese, L.M., & Murfree, L.V. (2019). Adverse Childhood Experiences Associated with Children's Patterns of Out of Home Placement Over Time and Subsequent Negative Outcomes During Adolescence. *Child & Youth Care Forum*, 49(2), 247-263.
- ⁵ Zie bijv. Newton, R.R., Litrownik, A.J., & Landsverk, J.A. (2000). Children and youth in foster care: disentangling the relationship between problem behaviors and number of placements. *Child Abuse & Neglect*, 24(10), 1363-1374.
- ⁶ Zie bijv. Bederian-Gardner, D., Hobbs, S.D., Ogle, C.M., Goodman, G.S., Córdón, I.M., Bakanosky, S., Narr, R., Chae, Y., & Chong, J.Y. (2018). Instability in the lives of foster and nonfoster youth: Mental health impediments and attachment insecurities. *Children and Youth Services Review*, 84, 159-167.
- ⁷ <https://www.hetvergetenkind.nl/actueel/178/overhandiging-wereld-van-aandacht-aan-vng-en-vws>

COLOFON

Het Vergeten Kind

Het Vergeten Kind zet zich in voor kinderen wiens belangen niet centraal staan. Kinderen die thuis veel meemaken, bijvoorbeeld op het gebied van armoede, psychische problemen en soms ook mishandeling en verwaarlozing. Voor deze kinderen organiseren we activiteiten om plezier te maken en hun zorgen te vergeten. En we zetten ons in om de zorg aan hen structureel te verbeteren. Deze kinderen hebben aandacht, stabiliteit en continuïteit nodig.

Onderzoeksteam

Renske Dekker, Romy van Doorn, Berdien Jager,
Yfke van der Ploeg en Shanna van der Wal

Vormgeving

Gaby Dam

Stichting Het Vergeten Kind

Joseph Haydnlaan 2a
3533 AE Utrecht

© Stichting Het Vergeten Kind, Utrecht, mei 2022.
Overname van teksten is toegestaan, mits stichting Het Vergeten Kind als bron wordt vermeld.

**Veel dank aan alle kinderen die hun verhaal vertelden
en de hulpverleners die dat mogelijk maakten.**

(ON)ZEKERHEID OVER JE WOONPLEK

Dit onderzoek gaat over wonen. We willen graag weten of je weleens bent doorverhuisd, bijvoorbeeld van pleeggezin naar een leefgroep. En of je weet waar je volgend jaar woont.

1. Hoe oud ben je? _____ jaar

2. Ik ben een:

- Meisje
- Jongen
- Anders
- Wil ik niet zeggen

3. Waar woon je?

- Thuis, bij mijn ouder(s)
  - Bij andere familie (bijvoorbeeld opa en oma)
  - In een pleeggezin
  - In een gezinshuis
  - Op een groep (bijv. leefgroep, crisisgroep, behandelgroep)
  - In de gesloten jeugdzorg (JeugdzorgPlus)
  - In een kamertrainingscentrum, fasehuis of zelfstandig met begeleiding
  - Anders, namelijk:
-

→ Als je thuis bij je ouders woont, ga dan door naar vraag 4.

→ Als je niet thuis woont bij je ouders, ga dan door naar vraag 5.

4. Heb je vroeger ooit *niet thuis* gewoond?

- Ja, ik ben vroeger uit huis geplaatst.
- Nee, ik heb altijd thuis bij mijn ouders gewoond.

→ Zo nee: De volgende vragen zijn bedoeld voor kinderen die uit huis geplaatst zijn (geweest).
De vragenlijst houdt hier op voor jou.

VOORBEELD:

Kim (15) woont sinds een paar weken in gezinshuis Onder de Vleugels. Maar toen Kim uit huis geplaatst werd, kwam ze eerst op een crisisgroep terecht. Daarna kreeg ze een plekje op een leefgroep (dat was haar 1ste doorverhuizing). Daar kon ze maar tijdelijk blijven. Ze verhuisde naar een andere leefgroep op hetzelfde terrein (2e doorverhuizing). Daarna kwam ze in gezinshuis Onder de Vleugels (3e doorverhuizing). In totaal is ze dus **3 keer doorverhuisd**.

5. Ben jij weleens doorverhuisd binnen de jeugdzorg?

We bedoelen daarmee niet een verhuizing met je ouders en ook niet je eerste uithuisplaatsing. Maar bijvoorbeeld een verhuizing van een pleeggezin naar een crisisplek. Of van de groep naar kamertraining.

- Ja
- Nee

→ Zo nee, ga dan door naar vraag 13

6. Hoe vaak ben je doorverhuisd?

We bedoelen daarmee niet een verhuizing met je ouders en ook niet je eerste uithuisplaatsing. Maar bv. een verhuizing van een pleeggezin naar een crisisplek. Of van de groep naar kamertraining.

_____ keer

7. Hoe vond je het om _____ keer door te verhuizen?

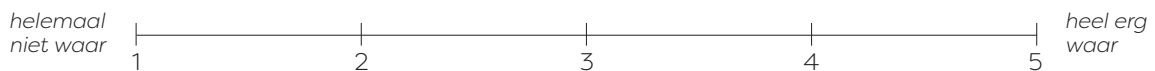
8. Wat deed het doorverhuizen met jou?

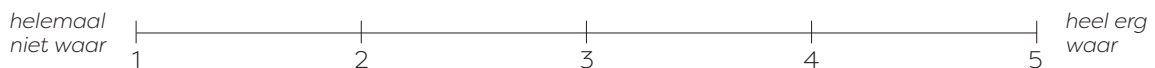

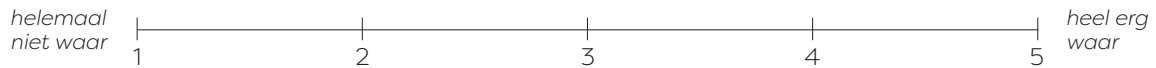
A. Door het doorverhuizen moet ik steeds opnieuw beginnen.

B. Door het doorverhuizen heb ik minder vertrouwen in hulpverleners.

C. Door het doorverhuizen voel ik me niet snel ergens thuis.

9. Op wat voor plek(ken) heb je gewoond? Je mag meerdere antwoorden aankruisen.

- Bij mijn familie (bijvoorbeeld opa en oma)
- In een pleeggezin
- In een gezinshuis
- Op een leefgroep
- Op een crisissplek
- Op een behandelgroep
- In de gesloten jeugdzorg (JeugdzorgPlus)
- In een kamertrainingscentrum, fasehuis of zelfstandig met begeleiding
- Anders, namelijk: _____

10. Was het voor jou duidelijk waarom je moest doorverhuizen?

- Ja, altijd
- Niet altijd (soms wel, soms niet)
- Nee, nooit

VOORBEELD:

Kim kwam na haar uithuisplaatsing op een crisisgroep terecht. Na twee weken verhuisde ze door naar een leefgroep waar ze wat langer kon blijven. Kim wilde toch wel graag in een gezinshuis wonen. Er werd naar haar geluisterd en een passend plekje voor haar gezocht. Ze mocht in gezinshuis Onder de Vleugels wonen. Maar ze hoorde dit pas kort van tevoren. Ze moest binnen **een week** verhuizen.

11. Soms weten kinderen pas heel kort van tevoren dat ze moeten verhuizen, bijvoorbeeld een uur voordat ze gaan. Is dat jou ook weleens overkomen? Hoe kort van tevoren was dat?

- Een uur tot een dag van tevoren
- Een dag tot een week van tevoren
- Een week tot een maand van tevoren
- Een maand of een half jaar van tevoren
- Een half jaar of langer

12. Hoe vond je dat?

---

13. De volgende vragen gaan over de toekomst. Weet jij waar je over een jaar woont?

- Ja, op dezelfde plek als waar ik nu woon
- Ja, ik ga verhuizen en ik weet al waar naartoe
- Nee, ik ga verhuizen maar ik weet niet waar naartoe
- Nee, ik weet nog niet of ik hier kan blijven

14. Hoe is dat voor jou?

→ Als je *niet* weet waar je over een jaar woont, ga dan door naar vraag 15.

→ Als je weet waar je over een jaar woont, ga dan door naar vraag 16.

15. Dat ik nog niet weet waar ik kom te wonen maakt me onzeker.

- Ja
- Nee
- Weet ik niet

16. Ik mag zelf mee bepalen waar ik volgend jaar woon.

- Ja
- Nee

17. Wil je hier nog iets over vertellen?

---

18. Waar zie je jezelf wonen over vijf jaar?

Dit waren alle vragen voor jou. Heel erg bedankt voor je hulp!